

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Martiano. 166.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

*gelicum rectè age-
re.* angelis innatum est. Nam illis cum metu
coniuncta & prompta obedientia, quòd
Dei voluntates exequantur, testimonium
dicit.

Martyrio. 164.

Iacob. 4. Superbis Deus resistit: quandoquidem
etiam ipsorum principi ab initio sese op-
posuit. Considera igitur quantum est, &
Deum hostem atque aduersarium habe-
re, & veterem hostem socium.

Ansonio. 165.

Multi ex aliis magistratibus ad alios mi-
grant, hoc est ex minoribus fortasse ad
maiores & excelsiores, siquidem illos rectè
gesserint. Nonnulli autem contrà nõ mo-
do maiores cum minoribus commutarunt,
verum etiam insuper miserè interierunt;
ij nimirum quibus nullum à proba mune-
ris sui administratione auxilium suppete-
bat. At te ex probi imperij ac præfecturæ
thronis cælestes ordines accipient: quibus
te charum reddidisti, dum & piorum pau-
perum commodis cõsulis, & omnia æquo
ac recto posteriora ducis.

Martiano. 166.

Matt. 12. Sapientiæ fama Austri reginam impu-
lit, vt ab extremis orbis finibus ad Salo-
monem se conferret. Te autem Dominus
quotidiano clamore adducere minimè
potuit, vt resipiscas, atque ad id, quod in
rem tuam futurum sit, oculos conicias.
Vide itaque ne ab illa condemneris: quo-
niam cum eam rumores ac sermones ve-
lut alis additis erexerint, te contrà, nec af-
pectus, nec Christi operationes vlla ex
parte meliorem effecerint.

Esaiæ militi. 167.

*Qui pu-
gnis gau-
det, &
odio esse
studet,
dæmon
uocatus.*

Eum, qui pugnis gaudet, ac tumultibus
delectatur, atque id studet, vt omnibus o-
dio sit, quoniam eum nomine aptius & cõ-
modius quisquam appellet, quam si ipsum
nequam atque improbum dæmonem vo-

κατάθειν ἀγγέλοις σύμπεφυκεν. οἷς ἢ
ἐμφοβος καὶ ἀμέλιτος ὑπακοὴ τὸ ἀμέλιτος
ποιεῖν τὰ θελήματα τοῦ θεοῦ μαρ-
τυρεῖ.

Μαρτυρία. ρξδ.

Υψηφάνοις ὁ θεὸς ἀντιτάσσεται,
ἐπειδὴ καὶ τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν ἐξ ἀρ-
χῆς ἀντετάξατο. οἷόπει τοίνυν ὅσον
ἔστι καὶ θεὸν ἔχειν ἀτίμαχον, καὶ τὸν
ἀρχαῖον ἀνταρτίου συμμέτοχον.

Αὐσονία. ρξε.

Πολλοὶ μὲν ἀρχαῖς ἐξ ἀρχῶν ἄλλας
ἀμείβουσιν, ὅτι τῶν πᾶσιν ἰσως τὰς
μείζους, οἱ χειρώσ τὰ τὰς ἰθύνοντες.
πινὲς δὲ ἔμνον τῶν κρείττων τὰς
ἡθῶν ἠλλάξαντο, ἀλλὰ καὶ οἰκτερῶς
παρασπάλλοντο. οἷς οὐκ ἦν βοήθεια
ἢ κυβέρνησις. σὲ δ' ὅτι τῶν θρόνων τῆς
ἐδαρχίας αἱ θρόνοι παρὰ δέξονται τῶν
ξείων, ὡς ἑαυτὸν πεποιήκας, παρὰ φιλῆ,
καὶ πῶχον φιλοφῶν κηδόμενος, καὶ
κατόπιν πάντα τὰ δικάζει πιδόμενος.

Μαρπανῶ. ρξε.

Τὴν μὲν τὴν νότιον βασιλίαν, ἀκοὴ
σοφίας, ὅτι τῶν περὶ τὴν γῆν ἐκ-
τείναι πρὸς Σολομῶνα παρῶν. σὲ
δὲ κύριος καὶ ἡμέραν ἐμβῶν, νῆψαι
καὶ βλέψαι πρὸς τὸ συμφέρον οὐκ ἔ-
πεισε. πρὸς σε τοίνυν μὴ ὑπὸ κεί-
νης κριθῆς ὅτι τὴν μὲν φῆμι καὶ λό-
γοι ἐπίερασαι. σὲ δὲ καὶ ὄψις καὶ πρᾶ-
ξις τῶν τῶν χειρῶν ἐπεργειῶν ἑδαμῶς
ἐβελπίσασαι.

Ἡσαία γραπῶτη. ρξζ.

Τὸν μάχαις χαίροντα, ἢ θορύβοις
τερπόμενον, ἢ μάλλον μισοῦμαι πα-
ρὰ πάντων πρὸς δάροντα. τί ἀντὶς ἑρ-
μοδίας καλεῖσθαι, ἢ φαῦλον δαιμόνα,
ἐκ τῆς γνώμης τὴν φύσιν ἠλλάξαται.
ἐπὶ